РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У7870/18
Дана 14.10.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Мире Стевић Капус, председника већа, Зоране Брајовић и Тамаре Брешковић Станишљевић, чланова већа, са судским саветником Иваном Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ..., ..., ..., ..., ..., чији је пуномоћник Вук Секулић, адвокат из Београда, Карађорђева 65, против туженог Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број: 031-0051/2018 од 27.02.2018. године, уз учешће заинтересованог лица ББ, ... бр. ..., чији је пуномоћник адвокат Душко Мајкић адвокат из Београда, Студентски трг 4, у предмету оглашавања жига ништавим, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 14.10.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2016/28235-Ж-2014/1727-68431 од 19.12.2016. године. Првостепеним решењем од 19.12.2016. године, ставом 1. диспозитива одбијен је предлог тужиоца поднет дана 13.02.2015. године, за оглашавање ништавим жига бр. ..., регистрованог за робу у класи 30. Међународне класификације роба и услуга: кондиторски производи, носиоца ББ. Ставом 2. диспозитива тужилац је обавезан да носиоцу жига ББ, на име трошкова поступка исплати износ од 35.060,00 динара, у року од 15 дана од пријема решења.

Тужилац је дана 04.05.2018. године преко пуномоћника, поднео тужбу Управном суду којом је оспорио законитост решења туженог органа са разлога прописаних чланом 24. став 1. тачка 1., 3. и 4. Закона о управним споровима. Сматра да је оспореним решењем тужени поступио супротно правилима поступка прописаним чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку јер није ценио наводе жалбе

који се односе на спроведено истраживање о општој познатости нерегистрованог знака тужиоца из разлога што је сматрао да "предмет овог поступка није утврђивање опште познатости већ сличност жигова у смислу члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима". Такође, указује да тужени погрешно тумачи одредбу члана 120. став 1. Закона о општем управном поступку јер сматра да је у конкретном случају дошло до проширења захтева након доношења првостепеног решења и постављања захтева по основу одредбе члана 5. став 1. тачка 11. Закона о жиговима, при чему пропушта да утврди да захтев није нити измењен нити проширен већ је остао непромењен да се жиг рег.бр. ... огласи ништавим на основу члана 59. став 1. и члана 60. став 2. Закона о жиговима. Истиче да је предлог за оглашавање ништавим предметног жига покренут из разлога сличности са ранијим жиговима тужиоца и то регистрованим међународним жиговима бр. ..., ..., ... и ... као и његовим нерегистрованим жигом у изгледу омота чоколаде ..., који се састоји из вербалних (речи ...) и фигуративних елемената, заштићених наведеним међународним жиговима, који чине специфичну целину-предњу страну омота ... чоколаде који изглед је постао препознатљив међу потрошачима широм света и чини засебан, нерегистровани жиг тужиоца. Основ за оглашавање ништавим предметног жига наведен је још у самом захтеву за оглашавање ништавим од 09.02.2015. године а то је сличност са ранијим жиговима тужиоца а чињеница да је у предлогу цитирана само одредба члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима, а не и одредба тачке 11., не чини тај предлог ограниченим искључиво на доказивање сличности са регистрованим жиговима будући да из навода предлога, достављених доказа, произлази да је тражено утврђење сличности оспореног жига и са изгледом омота ... чоколаде чији је изглед добро познат потрошачима. Достављање додатних доказа у жалбеном поступку којима се поткрепљује навод да је нерегистровани жиг тужиоца (изглед предње стране амбалаже ... чоколаде) постао препознатљив међу потрошачима, не може се сматрати проширењем захтева, будући да су тим доказима само поткрепљени наводи који су већ изнети у предлогу. Тужилац наводи да сврха и циљ утврђивања познатости тог знака, у недостатку регистрације жига управо и јесте утврђење његове сличности са жигом чије се оглашавање ништавим тражи. Позивајући се на одредбу члана 222. Закона о општем управном поступку тужилац сматра да тужени није имао правног основа за одбијање разматрања навода и доказа који показују да је изглед омота ... чоколаде стекао карактер опште познатог знака те да му треба пружити заштиту која је изједначена са заштитом регистрованог жига. Позивајући се на одлуку Апелационог суда у Београду Гж 10303/2010 од 21.06.2010. године указује да је тужени учинио повреду правила поступка тиме што није размотрио наводе жалиоца изнете у допуни жалбе јер је у жалби изричито наведено да је жалилац спровео истраживање о општој познатости нерегистрованог жалиочевог знака-изгледа паковања производа "... чоколада", који нису били доступни у току првостепеног поступка, те је најављено да ће докази којима се поткрепљују наводи о познатости нерегистрованог жалиочевог знака-Извештај о спроведеној анкети о упознатости јавности са изгледом паковања " ... чоколаде" и докази о коришћењу тог знака у Србији, бити достављени у допуни жалбе. На основу наведеног, несумњиво се може утврдити да у допуни жалбе нису изнете нове чињенице и нису предложени нови докази који нису били наведени у жалби те да тужени неосновано није узео у разматрање доказе о општој познатости знака, изгледа предње стране омота ... чоколаде. Даље се у тужби наводи да приликом доношења ожалбеног решења, није извршено непосредно поређење ранијих жигова тужиоца са оспореним жигом већ је првостепени орган дао уопштену и паушалну оцену те сличности. Поређење које је првостепени орган дао тиче се једино вербалних

елемената, ... I ... али је пропустио да утврди у којој је мери значајно за утврђивање сличности поређених жигова то што је вербални елемент оспореног жига, реч "...", доминантна у односу на целину знака, при чему има исто значење као и реч "...", која ужива заштиту ранијим међународним жигом тужиоца бр. ... и као таква се мора сматрати дистинктивном. Тужилац у тужби указује да се из навода првостепеног органа да чињеница да поређени жигови садрже сличне графичке елементе не може утврдити на које елементе се мисли када се каже да указују на "облик", "врсту", "намену" и "укус" производа. Оцена сличности која је дата, у жалби није цењена од стране другостепеног органа, уколико се има у виду да првостепени орган није извршио поређење оспореног жига са сваким ранијим жигом тужиоца понаособ. Даље се у тужби наводи да ни другостепени као ни првостепени орган нису утврдили да оспорени жиг представља приказ амбалаже чоколаде који се састоји од елемената који су битно слични раније заштићеним жиговима тужиоца, ови елементи се не могу сматрати недистинктивним (описним) елементима оспореног жига како то сматрају другостепени и првостепени орган са којих разлога је неоснован закључак изнет у оспореном решењу да поједини поређени елементи указују на: намену производа (за децу)-... (међународни жиг бр. ...) приказ дечака који конзумира коцкицу чоколаде; врсту, облик и друге карактеристике производа (међународни жиг бр. ...); (међународни жиг бр. ...); (међународни жиг бр. ...). Како нису цењени наводи жалбе који се односе на спроведено истраживање о општој познатости нерегистрованог знака (изгледа омота ... чоколаде), то није узета у разматрање сличност између два омота, посматрано у целини. По оцени тужиоца првостепени и другостепени орган онемогућили су правилно утврђење чињеничног стања, односно сличности изгледа омота чоколаде ... (општепознатог знака тужиоца) и изгледа омотача чоколаде ... (оспореног жига), који показују битно сличне елементе као и њихов распоред посматрано у целини. Са изнетих разлога тужилац је предложио да суд поништи другостепено решење и врати управну ствар туженом органу на поновно одлучивање или да поништи оба решења, првостепено и другостепено и самостално донесе одлуку о оглашавању ништавим жига Ж-... рег.бр. ..., из разлога сличности са ранијим жиговима тужиоца.

Тужени орган у детаљно датом одговору на тужбу остао је у свему при наводима из образложења оспореног решења, оспорио је наводе тужбе и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Навео је да је извршено детаљно поређење свих жигова на које се тужилац позвао у свом предлогу са жигом носиоца оспореног жига, да је у образложењу јасно и детаљно описан сваки жиг, те образложено из којих се елемената сваки од њих састоји, и указано који елементи се користе и од стране других произвођача да укажу на намену, врсту и друге карактеристике производа. На основу такве анализе образложено је из чега произлази дистинктивност тужиочевих жигова. Такође је навео да су и првостепени и другостепени орган образложили да су ценили испуњеност услова за заштиту оспореног жига према правном основу на коме је тужилац засновао свој предлог, а то је члан 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима и поредио оспорени жиг са предлагачевим, овде тужиочевим раније заштићеним жиговима. Даље се у одговору на тужбу наводи да су првостепени и другостепени орган правилно указали на то да динстиктивност тужиочевих жигова произлази из комбинације боја и карактеристичног облика који чини таласаста линија црвено-наранџасте боје у комбинацији са белом, за разлику од оспореног жига ког динстиктивним чини вербализам "..." у комбинацији плаво-зелене боје са елементима слабе динстиктивности, тако да супростављени жигови у целини посматрано нису слични и не постоји могућност настанка забуне у промету.

Заинтересовано лице у остављеном року није доставило суду одговор на тужбу која му је уручена дана 15.09.2022. године.

Управни суд је дана 11.10.2022. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09). Усмена јавна расправа одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца, законског заступника и пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног туженог.

У речи на усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца остала је у свему при наводима тужбе и постављеном тужбеном захтеву. Наводе одговора на тужбу туженог органа је оспорила. Сматра да поређење жигова у проведеном поступку није извршено у складу са правилима поређења који се примењују у жиговном праву. Елементи које помиње тужени регистровани су као посебни жигови и то под бројем ..., ..., ... и ... и испуњавају основни услов дистинктивности знака и као такви уживају заштиту регистрованих жигова и стога њихово коришћење од стране трећег неовлашћеног лица је законом забрањено. Спорни жиг садржи све ове наведене заштићене знакове и идентичан распоред тих знакова као елемената приказа омота чоколаде. У вези нерегистрованог општепознатог знака за који је тужилац доставио доказе анкету спроведену међу потрошачима у Републици Србији, навео је да их тужени није прихватио иако је основ за вођење управног поступка био члан 59. став 1. и 60. став 2. Закона о жиговима. Истакла је да је предлог да се регистровани жиг огласи ништавим из разлога сличности са регистрованим међународно признатим жиговима под претходно наведеним бројевима као и опште познатим знаком који није регистрован а састоји се у изгледу омота ... чоколаде и који је био истакнут у самом захтеву с тим да је доказ о познатости тог жига достављен у допуни жалбе. Предложила је да суд поново испита наводе тужбе и донесе решење у складу са законом. Трошкове управног спора је тражила.

У речи на усменој јавној расправи пуномоћник заинтересованог лица навео је да је у свему сагласан са наводима из одговора на тужбу туженог органа. Истакао је да су неосновани наводи тужиоца у вези са аргументима о општој познатости знака с обзиром да овај правни основ није изричито наведен у иницијалном предлогу за оглашавање ништавим жига те да је и анкету као доказ опште познатости овог знака тужилац доставио неблаговремено уз допуну жалбе. У вези са наводима који се односе на регистроване жигове који су били предмет поређења истакао је да они јесу дистинктивни самим тим што су заштићени али да то не значи да они не садрже и неке недистинктивне елементе који у складу са правилима жиговног права не подлежу поређењу. Трошкове управног спора је тражио.

Законски заступник заинтересованог лица у речи на усменој јавној расправи навео је да је у свему сагласан са изнетим наводима пуномоћника и да указује суду да је жиг добио од јединог органа овлашћеног за издавање жига Завода за интелектуалну својину и за све земље бивше Југославије.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева у тужбе у смислу члана 41. Закона о управним споровима, ценећи наводе тужбе, одговора на тужбу, наводе пуномоћника тужиоца на усменој јавној расправи, наводе пуномоћника и законског заступника заинтересованог лица као и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према разлозима образложења оспореног решења и стања у списима предмета ове управне ствари, произлази да је дана 13.02.2015. године тужилац поднео предлог за оглашавање ништавим жига бр. ..., робу у класи 30. Међународне

класификације роба и услуга: кондиторски производи, на основу члана 59. став 1. Закона о жиговима. Образлажући поднети предлог позвао се на сличност предметног жига са раније регистрованим жиговима предлагача, овде тужиоца: IR ..., у речи ... регистрован дана 04.06.1965. године, IR ... са графизмом регистрован 19.12.2008. године, IR ... са графизмом регистрован 06.06.2005. године и IR ... са графизмом од 06.06.2005. године, који су регистровани за истоветну робу за коју је регистрован и жиг противника предлагача. Указао је да је ранијим жиговима предлагача заштићена реч "..." и графички елементи паковања производа предлагача "..." а оспореним жигом заштићен је изглед паковања производа "..." која подражава изглед паковања предлагачевог производа. Са наведених разлога сматра да је предметни жиг регистрован супротно члану 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима. Првостепени орган је у спроведеном поступку применом одредаба члана 59. и 60. Закона о жиговима донео ожалбено решење од 19.12.2016. године, којим је одбио предлог тужиоца за оглашавање ништавим жига бр. ..., регистрованог за робу у класи 30. Међународне класификације роба и услуга: кондиторски производи, чији је носилац ББ, са разлога детаљно наведених у образложењу и обавезао предлагача да надокнади трошкове поступка противнику предлагача. Наведеним решењем првостепени орган је утврдио да је предметни знак у време регистровања испуњавао услове за заштиту жигом, односно да у време његове регистрације нису постојали разлози за непризнавање заштите жигом прописани одредбама члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима. Наиме, увидом у спис предмета регистарски број ... првостепени орган је утврдио да се предметни знак састоји из речи ..., са графизмом, и да је заштићен за робу у класи 30. Међународне класификације роба и услуга: кондиторски производи. Предметни знак састоји се из изгледа паковања производа, у комбинацији боја: плаве, зелене, црвене, беле, жуте, где доминира плаво-зелена боја. У самом знаку истиче се вербални елемент "..." и приказ више мањих паковања чоколадица који је уобичајен за врсту производа намењен деци. Утврдио је и да је реч "..." приказана у комбинацији зелене, црвене, плаве, жуте и беле боје, и својим значењем "..." указује да се ради о чоколади намењеној дечијој популацији. Реч "..." исписана је латиничним словима на црвеној површини неправилног облика која је оивичена белом линијом и доводи се у везу са пореклом производа ББ. Даље је првостепени орган утврдио да је предлагачев жиг регистарски број: IR ..., знак у речи ..., без графичких елемената, да је предлагачев жиг IR ... знак који се састоји из графичког приказа стаклене чаше испуњене млеком, поред које се налази жути цвет и листови зелене боје, испод које се налазе две пресечене чоколадице у отвореном паковању и да су оба знака заштићена за робе у класи 30. Међународне класификације роба и услуга; да је предлагачев жиг рег.бр. ... графизам који представља млеко у чаши у чијем доњем делу је приказана неправилна таласаста линија црвено-наранџасте боје, да је предлагачев жиг рег.бр. ... графизам који чини неправилни таласасти облик црвено-наранџасте боје који ствара асоцијацију на просуто млеко, те да су ова два знака заштићена за робе у класама 29, 30 и 32 Међународне класификације роба и услуга. Поређењем знакова првосепени орган је утврдио да између предлагачевог жига рег.бр. ... и оспореног жига не постоји сличност, да жиг предлагача садржи реч ... која је једини елемент знака и која преведна са немачког на српски језик има значење "..." и указује на намену производа. Даље је првостепени орган утврдио да су предлагачеви жигови графички представљени, да се састоје из елемената стилизованих на специфичан начин у облику црвено-наранџасте таласасте линије која доминира на површини беле боје. У погледу оспореног жига првостепени орган утврдио је да је то сложени знак који се састоји од комбинације

вербалних и графичких елемената, представљен као паковање производа у коме доминира плаво-зелена боја. Утврдио је да знак садржи вербални елемент "...", која преведена са енглеског на српски језик има значење "..." и указује да је производ намењен деци док се назив "..." доводи у везу са фирмом произвођача. Вербални елемент "..." указје на својство производа, а графичке елементе знака чини слика дечака који конзумира коцку чоколаде, више малих чоколадица разних боја, и часе разливеног млека на коме је приказан пресек коцке чоколаде. У погледу наведених графичких елемената знака првостепени орган је закључио да их у промету користе и други произвођачи да укажу на врсту, намену и карактеристике свог производа. На основу наведеног првостепени орган закључио је да дистинктивност предлагачевих жигова произилази из комбинације боја и карактеристичног облика који чини таласаста линија црвено-наранџасте боје у комбинацији са белом бојом, док оспорени жиг дистинктивним чини вербализам "..." у комбинацији плаво-зелене боје са осталим графичким и вербалним елементима слабе дистинктивности, тако да у укупном утиску који остављају на потрошача по оцени првостепеног органа ови жигови нису слични визуелно нити између њих постоји концептуална сличност. Због наведеног првостепени орган закључио је да имајући у виду укупан утисак који супротстављени знаци остављају не постоји вероватноћа настанка забуне у промету што обухвата и вероватноћу довођења у везу жигова предлагача и оспореног жига. Првостепени орган је посебно указао и да је имао у виду да се предлагач у предлогу позвао на своје раније регистроване жигове рег. бр. ..., рег.бр. ..., рег.бр. ... и рег.бр. ... и на знак за који је навео да га користи у промету, а за који је доставио фотографије изгледа паковања производа на коме је реч ... са "сликом насмејаног детета", али који није заштитио као жиг. Такође је првостепени орган закључио и да предлагач није доставио доказе за своје тврдње да је знак ... са графизмом познат потрошачима и да се налази у промету и у свом предлогу се није позвао на испитивање испуњености услова и према одредби члана 5. став 1. тачка 11. Закона о жиговима, због чега није утврђивао да је је предлагачев знак "..." са графизмом општепознати знак, те исти није поредио са жигом противника предлагача.

Тужени орган је у поступку по жалби, након оцене навода жалбе који су детаљно наведени у образложењу оспореног решења, оцене одговора на жалбу који је такође наведен у образложењу оспореног решења, као и оцене целокупног проведеног поступка, те допуне жалбе од 18.01.2017. године утврдио да је првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање и правилно применио материјално право, а да је жалба неоснована. Наиме, тужени орган утврдио је да нису основани наводи жалиоца да првостепени орган није извршио поређење сваког од супростављених жигова предлагача, јер је првостепени орган извршио детаљно поређење свих жигова на које се жалилац позвао у свом предлогу са жигом носиоца оспореног жига на странама 7 и 8 оспореног решења. Такође је као неосноване ценио наводе да из оспореног решења није јасно на које елементе се мисли када се наводи да поређени жигови садрже сличне графичке елементе који се у промету користе да означе облик, врсту, намену и укус производа јер је у образложењу јасно и детаљно описан сваки жиг, те образложено из којих се елемената сваки од њих састоји и указано који елементи се користе и од стране других произвођача да укажу на намену, врсту и друге карактеристике производа. На основу такве анализе првостепени орган је касније образложио из чега произлази динстиктивност предлагачевих жигова, тако да ни наводи о томе да првостепени орган није определио о ком жигу је реч по оцени туженог нису основани. Тужени је утврдио да нису основани наводи жалиоца да првостепени

орган није поступио у складу са одредбама члана 125. став 1. и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, јер је првостепени орган утврдио све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења, те је донео решење на основу одлучних чињеница и свих околности случаја у којима је правилно оценио све доказе и наводе странака. По оцени туженог неосновани су наводи да првостепени орган није ценио наводе да је оспореним жигом заштићен изглед паковања производа противника предлагача "..." који по мишљењу предлагача несумњиво подражава изглед паковања предлагачевог производа под називом "..." а чији су динстиктивни елементи предмет заштите предлагачевих ранијих жигова, јер је првостепени орган образложио на страни 9 оспораваног решења да је ценио испуњеност услова за заштиту оспореног жига према правном основу на коме је предлагач засновао свој предлог, а то је члан 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима и поредио оспорени жиг са предлагачевим раније заштићеним жиговима. Тужени је такође утврдио да нису основани наводи жалиоца да предмет поређења са ранијим жиговима може бити само изглед предње стране амбалаже производа противника предлагача када је склопљена, који је једини динстинктивни део који потрошачи имају у виду када долазе у контакт са производом у промету, а који се састоји од динстинктивних елемената који подражавају његове раније жигове, те да првостепени орган није утврдио обим заштите, као и да управо елементи за које првостепени орган наводи да су слабе динстиктивности представљају заштићене жигове жалиоца. Наиме, по оцени туженог првостепени орган је правилно поредио оспорени жиг у његовом укупном изгледу узимајући у обзир сличност динстинктивних елемената, и сматра да је првостепени орган правилно утврдио да распоред недистинктивних елемената није исти нити битно сличан код супростављених жигова. Нединстинктивни елементи се не могу издвајати из целине пријављеног знака, односно регистрованог жига и сами по себи не подлежу поређењу, али се увек морају посматрати и анализирати у контексту укупног изгледа пријављеног знака, односно регистрованог жига. Са друге стране, на оним елементима знака који нису подобни за разликовање робе, односно услуга у промету, нико не може стећи искључиво право коришћења, нити може другим лицима забранити да елементе користи у свом знаку. То су управо они елементи за које је првостепени орган указао да се користе за означавање намене (речи ..., ..., слика дечака који конзумира коцкицу чоколаде-указују да су производи намењени деци), облика (слика штангле чоколаде), врсте производа и других карактеристика (чаша млека указује на састав производа, проливено млеко и вербализам "..." указују да производ садржи већу количину млека). По налажењу туженог првостепени орган је правилно указао на то да динстинктивност жалиочевих жигова произлази из комбинације боја и карактеристичног облика који чини таласаста линија црвено-наранџасте боје у комбинацији са белом, за разлику од оспореног жига ког динстинктивним чини вербализам "..." у комбинацији плаво-зелене боје са елементима слабе динстиктивности, тако да супростављени жигови у целини посматрано нису слични и не постоји могућност настанка забуне у промету. Такође, ценећи жалиочеве наводе у погледу релевантне јавности, посебно имајући у виду ранију анализу знакова и став да је првостепени орган правилно извео закључак да у укупном утиску који остављају на потрошаче ови жигови нису слични визуелно нити концептуално, тужени сматра да не постоји могућност довођења у забуну релевантне јавности. У погледу навода жалиоца везаних за спроведено истраживање о општој познатости нерегистрованог жалиочевог знака, који, према наводима жалиоца "нису били доступни у току поступка па стога нису могли бити коришћени" тужени је утврдио да исти нису од утицаја на одлуку у овом поступку с обзиром да предмет овог

поступка није утврђивање опште познатости, већ сличност жигова у смислу члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима. С тим у вези тужени орган цитирао је одредбу члана 120. став 1. Закона о општем управном поступку указујући да жалилац до доношења првостепеног решења није проширио захтев нити је уместо првобитног ставио други на основу одредбе члана 5. став 1. тачка 11. Закона о жиговима којим је прописана забрана заштите знака, који је исти или сличан за исту или сличну врсту робе односно услуга, знаку другог лица који је познат у Републици Србији тзв.општепознатом знаку. Тужени је даље навео и да није узео у разматрање наводе жалиоца изнете у допуни жалбе имајући у виду да је допуна поднета након истека рока за подношење жалбе. Са наведених разлога тужени орган утврдио да је да је решење првостепеног органа правилно и на закону засновано и применом члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима ("Службени гласник РС", бр.104/09 и 10/13) прописано је да се жигом се не може заштитити знак: који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком. Чланом 7 став 1. истог закона прописано је Правна заштита жигова остварује се у управном поступку који води органп државне управе надлежан за послове интелектуалне својине (у даљем тексту: надлежни орган). Према одредби члана 63. став 2. истог закона после спроведеног поступка по предлогу за оглашавање жига ништавим, надлежни орган донеће решење о оглашавању жига ништавим, у целини или само за неке робе, односно услуге, или решење о одбијању предлога.

Са изнетих разлога, неосновани су наводи тужбе, који су истицани и у жалби, и које је, према налажењу овог суда, тужени орган правилно оценио, у складу са одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10), и за своју оцену дао довољне и јасне разлоге у образложењу оспореног решења, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Како се у управном спору проверава законитост коначног управног акта на подлози чињеница утврђених у управном поступку, то не постоји обавеза суда да образлаже све наводе тужбе, уколико су они већ истицани у управном поступку који је претходио управном спору и у том поступку били оцењени, као што је у конкретном случају. О овом питању се у више случајева изјаснио и Европски суд за људска права. У пресуди донетој у случају *Van de Hurk против Холандије* од 19. априла 1994. године, Европски суд је истакао да обавеза суда да образложи своју одлуку и да узме у обзир аргументе странака не подразумева да суд мора детаљно да одговори на све наводе странака изнете у правном средству о коме одлучује, већ само оне које оцени правно релевентним. Поред тога, суд је везан границама захтева постављеног тужбом, а не и разлозима наведеним у тужби.

Суд је међутим ценио наводе тужбе којима се указује да је тужени учинио повреду правила поступка тиме што није размотрио наводе жалиоца изнете у допуни жалбе, па налази да ови наводи нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Ово са разлога што допуна жалбе мора бити поднета у жалбеном року који је прописан чланом 220. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10"), па стога орган који

одлучује о жалби није дужан да узима у разматрање чињенице и доказе које је странка изнела у допуни жалбе поднетој након истека рока за подношење жалбе, имајући у виду да се ради о преклузивном року.

Са изнетих разлога, након закључене усмене јавне расправе у смислу члана 46. став 2. Закона о управним споровима, ("Службени гласник РС", број 72/11), налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штетут ужиоца Управнисуд је применом одредбе члана 40. став 2.Закона о управним споровима донео одлукукао у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлуку као у ставу другом диспозитива ове пресуде суд је донео применом одредбе члана 66.и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...18/20), која одредба се сходно примењује управном спору на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Ово са разлога што захтев за накнаду трошкова управног спора, пуномоћник тужиоца није определио по врсти и износу, већ их је уопштено и неопредељено тражио.

Одлуку као у ставу трећем диспозитива ове пресуде суд је донео применом одредбе члана 66.и 67. Закона о управним споровима, као и применом одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...18/20), која одредба се сходно примењује управном спору на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима. Ово са разлога што захтев за накнаду трошкова управног спора, пуномоћник заинтересованог лица није определио по врсти и износу, већ их је уопштено и неопредељено тражио.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 14.10.2022. године, 5У 7870/18

Записничар
Ивана Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Мира Стевић Капус,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ